

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 septembrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 10 februarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, declarat de către avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului

Ghițau Ghennadi XXX, născut la
XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 06.06.2016 - 10.02.2017;
2. Instanța de apel: 07.03.2017 - 27.04.2017;
3. Instanța de recurs: 28.08.2017 - 13.09.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 10 februarie 2017, Ghițau Ghennadi a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27, 145 alin.(1) Cod penal la 11 ani închisoare și în baza art.152 alin.(2) lit.b), f) Cod penal la 6 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 16 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Ghițau Ghennadi, în seara din 16 decembrie 2015, între orele 17.00 și 18.00, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică la domiciliu său din s.Pănășești, r-nul Strășeni, din motiv de răzbunare, având intenția de omor a unei persoane, a luat în mâini un topor din gospodărie și cu tăișul acestuia, prin lovire de sus în jos i-a aplicat lui Castraveț Petru o lovitură în regiunea frunții în timp ce acesta se afla în altercații cu Ghițau Igor, cauzându-i vătămare corporală ușoară, însă din cauză că victima a blocat cu mâinile lovitura și s-a îndepărtat, iar la încercările ulterioare de a fi lovit cu toporul, prin plecare și fugă de la fața locului, le-a evitat și astfel, din cauze independente de voința făptuitorului, intenția acestuia de a-l omorâ pe Castraveț Petru nu și-a produs efectul.

Tot el, la 09 aprilie 2016, ora 17.00, aflându-se la domiciliul său, fiind în stare de ebrietate, bănuind că concubina sa Chitoroagă Oxana ar avea relații cu fratele său Ghițau Igor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și considerând că ele vor putea fi evitate, manifestând o deosebită cruzime, a apucat-o pe concubina sa de păr și a târât-o pe podea, a lovit-o cu o bătă din lemn (coadă de sapă) și cu picioarele, peste diferite părți ale corpului, iar pe fratele său l-a lovit cu pumnul în față și cu un topor peste piciorul drept. Conform

rapoartelor de expertiză medico-legală nr.100 din 06.05.2016 și nr.99 din 05.05.2016, lui Chitoroagă Oxana și Ghițau Igor, le-au fost cauzate vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri avocatul I.Gumeniuc în numele inculpatului și inculpatul, prin care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate din art.27, 154 alin.(1) Cod penal în cele ale art.78 alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului pe acest capăt de învinuire din motivul expirării termenului de prescripție al răspunderii contravenționale, precum și recunoașterea și condamnarea lui Gh.Ghițau în baza art.152 alin.(2) lit.f) Cod penal la 6 ani închisoare. De asemenea, au solicitat casarea încheierii Judecătorei Strășeni din 23.11.2016, prin care a fost respinsă cererea apărării privind recunoașterea nulității ordonanței de punere sub învinuire a lui Gh.Ghițau în baza art.27, 145 alin.(1) Cod penal din 06.05.2016. În acest sens, avocatul a invocat că instanța a apreciat arbitrar circumstanțele cauzei; - eronat a constata că inculpatul s-a aflat în stare de ebrietate, precum și că infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(2) lit.b) și f) Cod penal a fost săvârșită din răzbunare; - ordonanța de punere sub învinuire a lui Gh.Ghițau pe art.27, 145 alin.(1) Cod penal din 06.05.2016 este nulă, deoarece inculpatul a fost recunoscut în calitate de bănuț de comiterea respectivei infracțiuni la 11.02.2016, termenul fiind expirat; - instanța eronat a reținut semnul calificativ „vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății săvârșită asupra a două persoane”, or, fratele inculpatului a refuzat să depună plângere.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, apelurile declarate de către avocatul I.Gumeniuc în numele inculpatului și inculpat au fost respinse ca nefondate.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Instanța de apel a precizat că, intenția directă a inculpatului de a săvârși omorul intenționat a lui P.Castraveț se dovedește prin obiectul (toporul) cu care acestuia i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, periculoase pentru viață, localizarea loviturilor aplicate, îndreptate asupra unui organ de importanță vitală - cap, în urma cărora partea vătămată a suportat comotie cerebrală, plagă despicătoare a frunții, adică inculpatul conștientiza consecințele letale ale loviturilor aplicate părții vătămate și și-a dorit survenirea lor. Mai mult, însăși inculpatul a declarat în ședința de judecată că conștientiza posibilele urmări ale loviturilor aplicate.

Complementar, instanța de apel a reținut că inculpatul, fiind audiat în ședința de judecată, și-a recunoscut vina integral, căindu-se sincer de cele comise.

Cu referire la argumentul, precum că instanța eronat a reținut în acțiunile inculpatului semnul calificativ „săvârșită asupra a două persoane” din art.152 Cod penal, care urma a fi exclus din învinuire, pe motiv că fratele acestuia a refuzat să depună plângere, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat, or, în cadrul dezbaterilor judiciare inculpatul a recunoscut că i-a aplicat lovituri și lui Ig.Ghițau, fapt confirmat, inclusiv prin declarațiile acestuia, ale părții vătămate O.Chitoroagă, dar și prin raportul de expertiză medico-legală nr.99 din 05.05.2016.

Referitor la solicitarea apelantului privind declararea nulă a ordonanței de punere

sub învinuire, pe motiv că termenul de 3 luni a expirat la 11.05.2016, fără a fi prelungit, instanța de apel a menționat că aceasta urmează a fi respinsă, or, potrivit materialelor cauzei, inculpatul a fost pus sub învinuire la 06.05.2016, iar conform raportului Inspectoratului de Poliție Strășeni și a adeverinței eliberate de Primăria r-nului Strășeni și Consiliul comunal Pânășești, ultimul nu se afla pe teritoriu. Fiind verificat la locul de trai pentru a fi prezent la Procuratura r-nului Strășeni, nu a putut fi găsit, fiind fugar de o lună, fapt ce a fost confirmat, inclusiv de către vecinii acestuia. Faptul că Gh.Ghițau se eschiva de la organul de urmărire penală se dovedește și prin ordonanța procurorului în Procuratura r-nului Strășeni de aducere silită din 06.05.2016.

Totodată, instanța de apel a precizat că, reieșind din prevederile art.282 alin.(1) Cod procedură penală, înaintarea acuzării învinuitului ulterior expirării termenului de 3 luni, în situația în care acesta se eschivează de a se prezenta la procuror, nu constituie o derogare de la norma legală și nu atrage nulitatea ordonanței de punere sub învinuire care a fost emisă în termenul prevăzut de lege. Mai mult, la emiterea ordonanței de punere sub învinuire nu este necesară prezența apărătorului, prezența acestuia fiind necesară la înaintarea învinuirii, fapt respectat de către procuror.

Consecvent, cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a reținut că prima instanță a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care fac parte din categoria celor grave și deosebit de grave, de persoana celui vinovat, care anterior a fost judecat, că nu este angajat în câmpul muncii, se află în vizorul poliției ca persoană problematică, de comportamentul acestuia după comiterea infracțiunii, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar în calitate de circumstanțe agravante au fost stabilite: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și corect a conchis că reeducarea și corectarea lui Gh.Ghițau este posibilă numai în condițiile izolării de societate, stabilindu-i o pedeapsă cu închisoare.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs:

- avocatul T.Gorea în numele inculpatului care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 12), 15) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate din art.27, 145 alin.(1) Cod penal în cele ale art.78 alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului pe acest capăt de învinuire din motivul expirării termenului de prescripție al răspunderii contravenționale, precum și a-l recunoaște vinovat și a-l condamna pe Gh.Ghițau în baza art.152 alin.(2) lit.f) Cod penal la 6 ani închisoare. De asemenea, a solicitat casarea încheierii Judecătoriei Strășeni din 23.11.2016, prin care a fost respinsă cererea apărării privind recunoașterea nulității ordonanței de punere sub învinuire a lui Gh.Ghițau în baza art.27, 145 alin.(1) Cod penal din 06.05.2016. În motivarea recursului, avocatul a invocat că instanțele au apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - nu a stabilit, pe deplin componența infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin.(1) Cod penal, și anume latura subiectivă; - nu a fost probată intenția directă a inculpatului de a săvârși respectiva infracțiune, precum și că acesta a prevăzut urmările acțiunilor sale; - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; - instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului apelantului privind excluderea din învinuire a semnului calificativ „vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a

sănătății săvârșită asupra a două persoane”, or, Ig.Ghițau nu a depus plângere împotriva inculpatului; - instanțele au ignorat prevederile art.63 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală și astfel, neîntemeiat au respins cererea privind declararea ordonanței de punere sub învinuire ca fiind nulă; - instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.6), 12), 15) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Totodată, deși recurentul nu indică expres, reieșind din textul recursului, Colegiul remarcă că acesta contestă decizia instanței de apel, inclusiv prin prisma pct.8) al articolului indicat, precum că nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.27,145 Cod penal.

Raportând aceste norme la situația din respectiva cauză penală, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare.

Colegiul penal reține că instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, prin prisma art.100 Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității lor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel, ajungând la concluzia corectă că Gh.Ghițau a săvârșit faptele prevăzute de art.27, 145 alin.(1) și 152 alin.(2) lit.b), f) Cod penal.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui Gh.Ghițau în baza art.27, 145 alin.(1) și 152 alin.(2) lit.b) Cod penal, pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin.(1) Cod penal, și anume că nu a fost probată intenția directă a inculpatului de a săvârși infracțiunea, precum și că acesta a prevăzut urmările acțiunilor sale, iar semnul calificativ prevăzut la lit.b) alin.(2) art.152 Cod penal „asupra a două persoane” urma a fi exclus, pe motiv că Ig.Ghițau nu a depus plângere împotriva inculpatului.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul reiterează că instanța de apel, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, corect ajungând la concluzia despre vinovăția lui Gh.Ghițau în comiterea infracțiunilor imputate, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind corectă.

Conform textelor sentinței și deciziei, instanțele au conchis că vinovăția lui Gh.Ghițau se dovedește prin cumulul de probe acumulate legal în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele de judecată sub aspectul pertinentei și concludenței, și anume prin declarațiile:

- inculpatului, care a declarat că a luat toporul pentru a-l speria pe P.Castraveț, iar când acesta a încercat să i-l ia din mână, s-au împiedicat de iarba din curte și au căzut jos, partea vătămată rănindu-se la cap, la fel a relatat că recunoaște că, din gelozie, l-a bătut Ig.Ghițau cu coada de la sapă;

- părții vătămate O.Chitroagă, potrivit căroră inculpatul, a intrat în casă unde ea se afla cu Ig.Ghițau și a început să o lovească, a apucat-o de păr, după care a dus-o într-o cameră și i-a aplicat lovituri cu o coadă de lemn de la sapă peste tot corpul pînă cînd aceasta s-a rupt, apoi a bătut-o cu pumnii și picioarele. În același timp inculpatul îl bătea și pe fratele său, Ig.Ghițau. Nu a văzut când inculpatul l-a lovit cu toporul pe P.Catraveț, despre acest fapt i-a spus însăși Gh.Ghițau, motivînd că acesta l-a bruscat pe Ig.Ghițau, când a vrut să intre în casă;

- părții vătămate P.Castraveț, care a declarat că a mers la fosta sa concubină, O.Chitroagă, pentru a-i cere banii pe care aceasta i-a luat din buzunarul hainei lui. Din casă a ieșit inculpatul, care l-a lovit cu marginea toporului în frunte, în rezultatul loviturii a amețit și a fugit spre căruța cu care venise, inculpatul fugind din urma lui amenințându-l cu moartea;

- părții vătămate Ig.Ghițau, potrivit căroră, aflîndu-se acasă la fratele sau, Gh.Ghițau, care era plecat la muncă, O.Chitroagă s-a dezbrăcat și i-a zis că îl iubește. În acel moment a intrat Gh.Ghițau care, văzându-i, l-a lovit cu marginea unui topor. Nu a văzut cum inculpatul a bătut-o pe O.Chitroagă, însă a auzit din camera vecină cum acesta o lovea cu palmele și pumnii. La fel a declarat că, partea vătămată, P.Castraveț, a venit acasă la Gh.Ghițau și vrînd să intre în casă l-a izbit pe el, iar Gh.Ghițau l-a lovit cu muchia toporului;

- martorului P.Dobrovolschi, care a menționat că a văzut-o pe O.Chitroagă bătută, iar din spusele soțului ei, V.Seveacov, aceasta a fost bătută cu coada de la sapă. Atunci l-a văzut și pe Ig.Ghițau, bătut și zgâriat pe frunte, care i-a zis că a căzut jos și că nu l-a bătut nimeni;

- martorului V.Seveacov, care a declarat că, întorcându-se de la magazin împreună cu inculpatul, au văzut ușa de la cameră deschisă și intrînd, au văzut-o pe O.Chitroagă dezbrăcată culcată în pat, iar Ig.Ghițau așezat lîngă ea, ambii în stare de ebrietate alcoolică. Atunci inculpatul a apucat-o de cap și a dus-o în altă cameră, a luat bățul de la o sapă și a început să o bată pînă l-a rupt, iar lui Ig.Ghițau i-a aplicat doar o lovitură peste picior. După aceasta el a ieșit afară și nu știe ce s-a întîmplat. Cunoaște de la Ig.Ghițau că O.Chitroagă a furat de la P.Castraveț 400 lei și ultimul venind la Gh.Ghițau acasă, după bani, acesta l-a lovit pe Ig.Ghițau cu pumnul în față și în regiunea capului;

- martorului A.Chitroagă, care a menționat că, fiind anunțată despre faptul că sora sa, O.Chitroagă a fost bătută, a mers la ea acasă și văzînd-o în pat, a întreat-o ce s-a întîmplat, aceasta i-a zis că a fost bătută de către Gh.Ghițau cu coada de la sapă;

- martorului L.Ungureanu, care a menționat că P.Castraveț a venit la el legat la cap cu un prosop, fiind murdar de sânge pe față și haine, și prin semne, i-a explicat că s-a dus la fosta lui concubină, O.Chitroagă să-i ceară banii pe care aceasta i-a luat din buzunarul lui. Ajuns acolo, din casă a ieșit Ig.Ghițau, care i-a zis că O.Chitroagă e în

casă și a ieșit din curte. Atunci a mai bătut o dată în ușă și a ieșit inculpatul, care l-a lovit cu toporul în cap;

- martorului A.Popa, potrivit căroră, P.Castraveț a intrat în curtea lui Gh.Ghițau, din casa acestuia a ieșit Ig.Ghițau, pe care acesta l-a lovit cu pumnul în față și a intrat în casă. Ce s-a întâmplat în continuare nu a văzut, însă peste 2-3 min P.Castraveț a ieșit afară cu urme de sânge pe frunte, nu a văzut ca Gh.Ghițau să fugă în urma căruței și nici toporul nu l-a văzut;

- martorului L.Gherman, care a declarat că vârful cicatricei pe fruntea lui P.Castraveț demonstrează că lovitura a fost de sus în jos și, în respectivul caz, este vorba de o lovitură cu tăișul toporului;

- precum și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 02.02.2016, prin care s-a constatat locul comiterii infracțiunii, urmele, precum și prin care a fost ridicat toporul cu care a fost comisă fapta; de cercetare la fața locului din 17.12.2015 și 09.02.2016, cu planșa fotografică, prin care se constată locul depistării toporului și semnele caracteristice; de cercetare a gospodăriei lui Gh.Ghițau din 10.04.2016; de examinare a trei bucăți de lemn ridicate din gospodăria lui Gh.Ghițau din 13.05.2016; rapoartele de expertiză medico-legală nr.38 din 10.02.2016, nr.80 din 29.03.2016 și raportul de constatare medico-legală nr.6 din 19.01.2016, potrivit căroră lui P.Castraveț i-au fost cauzate vătămări corporale, manifestate prin: comoție cerebrală, contuzie pe cap, plagă despicătoare a frunții, care se califică drept vătămări corporale ușoare; raportul de expertiză medico-legală nr.100 din 06.05.2016, potrivit căruia lui O.Chitroagă i-au fost cauzate vătămări corporale în formă de fractură a pateleii pe dreapta cu deplasare, plagă contuză a frunții, care se califică drept vătămări corporale medii; raportul de expertiză medico-legală nr.99 din 05.05.2016, potrivit căruia lui Ig.Ghițau i-au fost cauzate leziuni corporale în formă de fractură dublă a mandibule, fractură de os tibian pe dreapta, cu deplasare, care se califică drept vătămări corporale medii; raportul de expertiză psihitric-legală ambulatorie pe numele lui Gh.Ghițau nr.228 din 22.03.2016, potrivit căruia acesta nu suferă de maladii psihice cronice.

Probele indicate sunt detaliat descrise în hotărârile judecătorești, fiind pertinente și concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă temeii de îndoială.

Astfel, Colegiul constată că, în prezenta speță, au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunilor prevăzute de art.27, 145 alin.(1) și 152 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, inclusiv vinovăția lui Gh.Ghițau, manifestate prin tentativă de omor intenționat și vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, asupra a două persoane, cu deosebită cruzime.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute în art.27, 145 alin.(1) Cod penal, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv celor redată mai sus. Instanțele de fond, reținând toate circumstanțele constatate în cauză, corect au concluzionat că intenția directă a inculpatului de a săvârși omorul intenționat a lui P.Castraveț s-a dovedit prin faptul că, acestuia din urmă, loviturile i-au fost aplicate cu un topor, asupra unui organ de importanță vitală - cap, în urma căroră partea vătămată a suportat comoție cerebrală, plagă despicătoare a frunții, adică inculpatul conștientiza consecințele letale ale loviturilor aplicate părții vătămate și și-a dorit survenirea lor.

Mai mult, însăși inculpatul a declarat în ședința de judecată că conștientiza posibilele urmări ale loviturilor aplicate recunoscându-și vina integral, căindu-se sincer de cele comise.

Neîntemeiat este și argumentul recurentului, precum că din învinuire urma a fi exclus semnul calificativ prevăzut la lit.b) alin.(2) art.152 Cod penal - vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății săvârșită asupra a două persoane, din considerentul că Ig.Ghițau nu a depus plângere împotriva inculpatului, or, instanța de apel a constatat că, în cadrul dezbaterilor judiciare, inculpatul a recunoscut că i-a aplicat lui Ig.Ghițau lovituri cu coada de la sapă, fapt confirmat atât prin declarațiile lui Ig.Ghițau, O.Chitroagă, cât și prin raportul de expertiză-medico legală potrivit căruia acestuia i-au fost cauzate leziuni corporale în formă de fractură dublă a mandibule, fractură de os tibian pe dreapta, cu deplasare, care se califică drept vătămări corporale medii.

Cu referire la aspectul ce ține de aprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, Colegiul penal ține să enunțe că aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu pot constitui temei pentru recurs.

Totodată, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, inclusiv cel precum că instanțele neîntemeiat au respins cererea privind declararea ordonanței de punere sub învinuire ca fiind nulă, instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, iar instanța de recurs verificând legalitatea deciziei instanței de apel prin prisma celor invocate de recurent, este de acord cu alegerile instanței de apel asumându-și-le.

Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și probelor administrate și nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

La aplicarea pedepsei, instanțele au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de toate circumstanțele cauzei, de caracterul, gradul prejudiciabil și gravitatea infracțiunilor săvârșite, care fac parte din categoria celor grave și deosebit de grave, de persoana celui vinovat, care anterior a fost judecat, că nu este angajat în câmpul muncii, se află la evidența poliției ca persoană problematică, de comportamentul acestuia după comiterea infracțiunii, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite și de cele agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, aplicându-i o pedeapsă echitabilă, individualizată conform prevederilor legale, în limitele sancțiunii normelor penale în baza căror a fost declarat vinovat, cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75-77 Cod penal.

Cu referire la temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, deși recurentul l-a invocat în recurs, acesta nu l-a desfășurat în textul documentului, adică nu a indicat nicio hotărâre a instanței de judecată internațională, prin care să se fi constatat vreo încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză penală. În aceste condiții, recurentul a omis să țină cont de prevederile art.430 pct.5) Cod de procedură penală.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocat în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului Ghițau Ghennadi, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui Ghițau Ghennadi, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 octombrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu